

ser på et fuldt oplyst fagligt grundlag, og efter lovforslaget har nævnet derfor mulighed for at indhente erklæringer fra sagkyndige.

Nævnet foreslås placeret i Ankestyrelsen, fordi Ankestyrelsen i forvejen er sekretariat for tre selvstændige nævn og et udvalg på det beskæftigelsesretlige område. Det er derfor oplagt at placere sekretariatet for Ligebehandlingsnævnet i Ankestyrelsen. Ligebehandlingsnævnet skal som de øvrige nævn være uafhængigt af Ankestyrelsen, udpegning af nævnets formand og næstformand sker ifølge retsplejelovens regler, og formandskabet udpeges således af en retspræsident.

Kl. 11:05

Også nævnets menige medlemmer skal være uafhængige af den indstillende og udpegende myndighed, og nævnet er således helt uafhængigt af de ministerier, der udpeger disse. Det er dog ministeriets ansvar at sikre, at de medlemmer, som udpeges, også er i stand til at udføre deres funktioner forsvarligt, både fagligt og tidsmæssigt, og det er på den baggrund min opfattelse, at der ikke kan herske tvivl om nævnets uafhængighed.

Andre har ønsket, at nævnet fik en mere vidtgående kompetence, herunder mulighed for at tage sager op af egen drift. Tanken med Ligebehandlingsnævnet er, at det skal være et nemt og gratis alternativ til en mere tung og langvarig domstolsprøvelse. Nævnet skal derimod ikke have en mere aktivistisk rolle, for dette vil efter min opfattelse kunne rejse tvivl om nævnets upartiskhed og saglighed. Det er vigtigt, at alle, både de, der klager, og de, der bliver klaget over, har tillid til nævnets afgørelser, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi jo ikke nedlægger nogen af de andre organer, som hidtil har arbejdet med disse spørgsmål. Institut for Menneskerettigheder fortsætter sit arbejde, Klagekomiteen for Etnisk Ligebehandling fortsætter sit arbejde osv. osv., men her sørger vi for, at arbejdet kommer ind i en juridisk ramme.

Endelig har nogle ønsket en udvidelse af selve beskyttelsen mod forskelsbehandling. Til det har jeg blot at sige, at dette lovforslag alene vedrører håndhævelsen af eksisterende rettigheder, men altså ikke selve den materielle beskyttelse mod forskelsbehandling.

Jeg vil godt lige prøve at opsummere nævnets kompetence i forhold til Ligestillingsnævnet og Klagekomiteen for Etnisk Ligebehandling. Hvis det drejer sig om køn, er klagemulighederne for

sager om kønsdiskrimination uændrede, og Ligebehandlingsnævnet har samme kompetence som det nuværende Ligestillingsnævn. Hvis vi ser på race eller etnisk oprindelse, er det sådan, at med oprettelsen af Ligebehandlingsnævnet forbedres klagemulighederne i sager om forskelsbehandling på grund af race og etnicitet, idet Ligebehandlingsnævnet i modsætning til klagekomiteen kan træffe afgørelser og udmåle en godtgørelse, men altså ikke får mulighed for at tage sager op af egen drift

Hvis vi taler om andre kriterier – alder, handicap, seksuel orientering osv. – er der en stor gruppe mennesker, som i dag er henvist til at gå til domstolene, hvis de mener, at de er blevet udsat for forskelsbehandling. Det gælder f.eks. ældre og handicappede. For denne gruppe oprettes nu en administrativ klageinstans. Det vil sige, at de kan klage uden at skulle gå til en domstol, og for den gruppe vil der altså være tale om en markant forbedring af klagemulighederne.

Man kan opsummere ved at sige, at Ligebehandlingsnævnet for det første kan behandle klager over forskelsbehandling, for det andet træffe afgørelse om, hvorvidt der er sket overtrædelse af lovgivningen, for det tredje udmåle og tilkende godtgørelse til ofre for ulovlig forskelsbehandling og for det fjerde føre sagen for de almindelige domstole, hvis nævnets afgørelser og forlig, som er indgået for nævnet, ikke efterleveres.

Så har spørgsmålet om klagenævnets økonomi været rejst. Til det vil jeg bare sige, at nævnet selvfølgelig skal have de nødvendige ressourcer til at sikre en rimelig hurtig og effektiv sagsbehandling, for ellers giver det jo ikke mening at oprette et alternativ til en mere langsom og domstolsbehandling. De ressourcer, der er afsat, baserer sig på sagsantallet i det nuværende Ligestillingsnævn og klagekomiteen og på et skøn over antallet af sager, der vil blive rejst som følge af den udvidede adgang til at klage over forskelsbehandling. Skulle de afsatte ressourcer vise sig at være utilstrækkelige, må vi naturligvis se på det spørgsmål igen.

Til slut vil jeg takke for indlæggene om lovforslaget, og jeg ser frem til arbejdet under den videre behandling i Arbejdsmarkedsudvalget og over en kop kaffe.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er først en kort bemærkning til fru Anne-Marie Meldgaard.